Z życia Koła Pań

Urodziny w Betanii

W sobotę, 14 października br. członkinie Koła Pań z Jaworza spotkały się w gościnnych progach DRW Betania. Od wielu lat w październiku, a więc w kolejną rocznicę powstania koła, tradycyjnie wybieramy się do Betanii. Dzień rozpoczęłyśmy w kaplicy wspólną modlitwą i rozważaniem Bożego Słowa, opartym na tekście z 5 Mojżeszowej 30, 11-20a. Śpiewem uwielbiałyśmy Boga, wyrażając też wdzięczność za kolejny rok działalności koła. Tekst biblijny wzywał nas: Wybierz życie! Wybierz życie to dla nas to samo, co wybierz Chrystusa! On jest życiem i dawcą życia. Tam, gdzie nie starcza nam sił do wypełnienia Bożych przykazań, On kładzie Swoje życie, aby wyrównać nasze niedostatki i braki. Można iść przez życie bez Chrystusa, można je nawet przy tym ułożyć sobie ciekawie i użytecznie. Jednakże takie życie prowadzi w stronę śmierci, gdzie nie ma ratunku, ani Przewodnika, który by nas mógł z jej otchłani wyprowadzić, który zna drogę do światłości i nowego życia. Wybierz życie - te słowa znaczą dla nas: Idź drogą, jaką wskazują ci przykazania Boże, abyś doszedł na Golgotę i przez Chrystusa znalazł błogosławieństwo i życie.

Drugim punktem programu było spotkanie przy kawie, herbacie i cieście. To bardzo cenny czas, gdyż poświęcamy go na zacieśnienie wzajemnych relacji poprzez rozmowy, dzielenie się tym, co nas cieszy, ale i troskami dnia codziennego.

Żywo dyskutowany jest w Kościele temat konfirmacji. My także miałyśmy okazję najpierw wysłuchać prelekcji ks. Władysława Wantuloka o konfirmacji, wieku konfirmacyjnym, a także możliwości oddzielenia pierwszego przystąpienia do Sakramentu Komunii Świętej od konfirmacji. Zapoznałyśmy się z rysem historycznym, dotyczącym konfirmacji oraz rozumieniem konfirmacji w Kościele Ewangelicko-Augsburskim. Omówione zostały również trzy proponowane rozwiązania dotyczące wieku konfirmacyjnego, czyli kl. 7 SP, kl. 8 SP, kl. 1 szkoły ponadpodstawowej. Każda z tych opcji ma swoich zwolenników. Także wśród nas doszło do ożywionej dyskusji na ten temat.

Skupienie modlitewne w kaplicy

Przy kawie w świetlicy

Pamiątkowe zdjęcie na schodach „Betanii”

By tradycji stało się zadość, obejrzałyśmy prezentację zdjęć z wydarzeń, w których uczestniczyły członkinie Koła Pań w ciągu minionego roku, a więc od października 2016 roku.

„Od nowa...”

„Od nowa...” to temat przewodni jesiennej konferencji dla kobiet, która odbyła się w sobotę, 11 listopada br. w kościele Eben-Ezer w Dzięgielowie. Konferencję rozpoczęła pastorowa Ewa Londzin, witając licznie przybyłe panie słowami haseł biblijnych dnia. Śpiew poprowadził zespół „Dla Pana” z Dzięgielowa. Uczestniczki spotkania mogły wysłuchać dwóch wykładów.

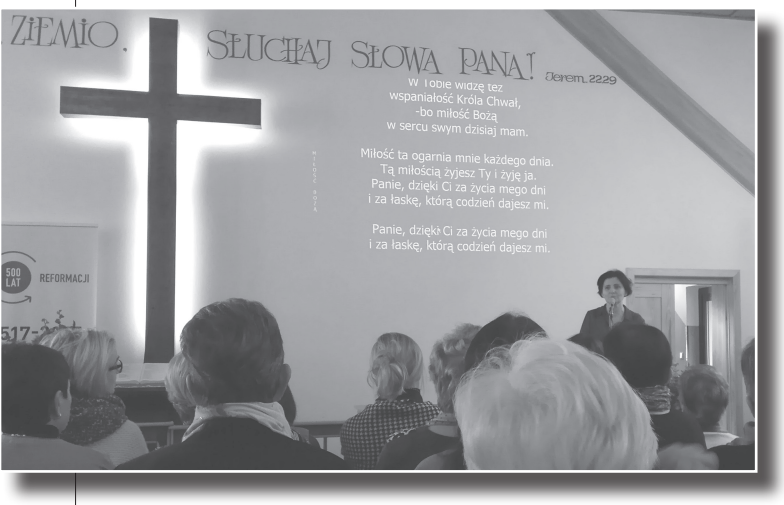

Pastorowa Ewa Londzin wita uczestniczki konferencji

Pierwszy z nich wygłosiła dk. Aleksandra Błahut-Kowalczyk na temat: Odnowa w Bogu. Zwróciła uwagę, że odnowa – reformowanie siebie ma się odbywać każdego dnia. Jako motto wykładu wybrała słowa Psalmu 51,12: „Serce czyste stwórz we mnie, o Boże, a ducha prawego odnów we mnie” oraz słowa Marcina Lutra: „Nasze życie nie jest pobożnością, ale stawaniem się pobożnym; nie jest zdrowiem, ale zdrowieniem; nie jest spokojem, ale ćwiczeniem. Jeszcze nie jesteśmy, ale staniemy się!” Czym jest odnowa? To czynienie czegoś od nowa w sobie, powrót do źródła Bożego Słowa, do Boga. Za każdym razem, gdy w życiu zdarza ci się upadać, cierpliwie podnoś się i idź dalej do przodu. Ważne, czy śmierć, gdy przyjdzie, zastanie cię stojącego czy leżącego. Chodzi o to, by codziennie otwierać się na Boże Słowo. Kobiety są kruche wewnątrz, wrażliwe, podatne na zranienia, lecz łatwiej przez nie przejść, gdy naszym fundamentem jest Boże Słowo, gdy naszą ufność pokładamy w Bogu. Bóg czyni cuda w naszym życiu każdego dnia, choć często tego nie dostrzegamy. Starotestamentowym przykładem reformatora, odnowiciela jest Nehemiasz, który najpierw długo się modlił, później podjął decyzję o wspólnej odbudowie murów Jerozolimy. Każdy z nas ma w swoim życiu takie wyłomy w murach, każdy ma co naprawiać. Kolejnym przykładem postaci biblijnej jest Noemi. Jej wierność i pokora są podstawą podejmowanego codziennie wysiłku odnowy. W jej życiu pojawił się głód, tragedia, rozpacz. To były bardzo ciężkie czasy – migracja na obczyznę za chlebem, śmierć męża i dwóch synów, została sama. Po tych stratach Noemi postanawia powrócić do ojczyzny, do źródła, do swego domu. Każdy kolejny dzień zawierza Bogu, pomimo wszystko, w smutkach pozostaje wierna Panu. Przykład Noemi jest jak najbardziej współczesny. Tragedia Noemi jest tragedią także wielu współczesnych kobiet. W Nowym Testamencie Nikodem słyszy słowa Jezusa: musicie się narodzić na nowo. Każdego dnia trzeba się rodzić od nowa – w Bogu. Jezus rozmawia z Samarytanką o wodzie żywej. Czasem popełniamy błąd, którego konsekwencje odczuwamy bardzo długo, czasem przez całe życie. Jezus mówi o wodzie żywej, którą codziennie powinniśmy się karmić. Tą wodą żywą jest sam Jezus. On dyskretnie wskazuje błędy, ale pokazuje szansę rozwiązania. Nie zmusza do niczego, ale pozwala wybrać. Ta rozmowa, Słowo Pana wzbudza w tej kobiecie entuzjazm i odwagę do rozpoczęcia życia od nowa. Musimy umieć słuchać Bożego Słowa, pozwolić sobie usłyszeć to Słowo dla

Kaplica „Eben Ezer” wypełniona po brzegi

siebie. Jezus pokazuje szansę, drogę do nowego życia. Aleksandra Błahut-Kowalczyk zakończyła swój wykład pięknymi słowami: „Noemi – piękna wiernością, Samarytanka – zawrócona z drogi wiodącej donikąd, ty i ja – kobiety – które marzą o odnowie, starają się żyć odnowionym życiem, wciąż na nowo je odnawiają, doznają porażek, ciosów, ale i codziennego Światła – dziś mają okazję zweryfikować przed sobą i Bogiem swoje duchowe oblicze, prawdziwą twarz tylko Jemu znaną, by w skrusze wstawać i zaczynać na nowo - wołając: Serce czyste stwórz we mnie, o Boże, a ducha prawego odnów we mnie. Ps 51,12".

Drugi wykład zaprezentowała Mariola Fenger na temat: „Codziennie od nowa". Człowiek to duch, dusza i ciało, dlatego podzieliła swój wykład na trzy części. Na początek mówiła o tym, jak codziennie dbać o swojego ducha. Karmić się przede wszystkim Bożym Słowem, społecznością z Nim, ale i wspólnotą wierzących. Z ufnością każdego dnia powierzać swoje życie Panu. Codziennie dbać o swoją duszę. Moja dusza ma oczy, bym mogła dostrzegać Boże działanie. Widzę, że w Bogu jestem Kimś, to Bóg nadaje mi wartość. Widzące oczy widzą wszystko, co Bóg robi dla mnie każdego dnia. Lecz grzech przysłania te oczy. Moja dusza ma uszy. Pozwólmy, aby nasze uszy nie tylko słuchały, ale słyszały słowa Jezusa. Moja dusza ma usta. Gdy w modlitwie nie rozmawiam z Bogiem, usta mojej duszy milczą. Jezus może uzdrowić także duszę człowieka, da widzące oczy, słyszące uszy, wyznające usta. Usta mojej duszy powinny być otwarte, by rozmawiać z Bogiem, wielbić Go pieśnią. Moja dusza ma nos. Czasem mówimy: ta sprawa mi śmierdzi. Dusza mnie ostrzega, podpowiada, sprawdza moje otoczenie. Czym jesteśmy nasączone, czym się karmimy, tym jesteśmy. Codziennie od nowa dbam o swoje ciało – dbam o higienę, zdrowo się odżywiam, troszczę się o moje zdrowie, robię badania, chodzę do lekarza, ważny jest dla mnie ruch. Nie porzucam tego, co dopiero zaczęłam robić. Pozwalam sobie na popełnianie błędów, ale próbuję je naprawiać. Ktoś powiedział: Zanim opowiesz mi o swoim Bogu, najpierw pokaż mi, jak traktujesz innych ludzi. Panuj nad swoim językiem, bo słowa często ranią bardziej niż ostry nóż. Szacunek, miłość i zrozumienie to o wiele więcej niż pełne kieszenie. W Liście do Galacjan czytamy: „Owocem zaś ducha są miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, wstrzemięźliwość". Czy widać w moim życiu owoce Ducha Świętego? Czym jest nawyk? „To, co robisz codziennie liczy się dużo bardziej od tego, co robisz od czasu do czasu". Najpierw sami tworzymy nawyki, a potem nawyki tworzą nas. Można je zmienić, ale wymaga to czasu. Bóg chce, abyśmy mieli dobre nawyki. Musimy zadbać, by naszym codziennym nawykiem była modlitwa, rozmowa z Bogiem, czytanie Słowa Bożego. Mamy współpracować z Bogiem, być narzędziem w Jego ręku. Wiara jest działaniem, jest ruchem, energią. Ciało jest świątynią ducha. Mariola Fenger podsumowała swój wykład: Codziennie od nowa dbam o swego ducha, dbam o swoją duszę, dbam o swoje ciało. „Albowiem Bóg to według upodobania sprawia w nas i chcenie i wykonanie" (Fil. 2,12). Kończąc swój wykład, życzyła: „Codziennie z Panem Bogiem! Bożego otulenia w każdej minucie dnia i nocy".

Delegacja z naszej parafii

Na koniec konferencji każda uczestniczka otrzymała miły prezent i zaproszenie na wiosenną konferencję dla kobiet, która odbędzie się w Dzięgielowie w sobotę 24 marca 2018 na temat: „Czego pragniesz?".

Anna Wantulok